

Naylon çadırdaki kurduğu hayalle

HACETTEPE TIP'I KAZANDI

Antalya'nın Akseki ilçesinde ailesiyle orman işlerinde çalışarak yaz tatillerini geçiren 18 yaşındaki Ahmet Deniz, zorlu yaşam koşullarına rağmen kazandığı Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde dersbaşı yapacağı günü heyecanla bekliyor.

Antalya'nın Akseki ilçesinde ailesiyle orman işlerinde çalışarak yaz tatillerini geçiren 18 yaşındaki Ahmet Deniz, zorlu yaşam koşullarına rağmen kazandığı Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde dersbaşı yapacağı günü heyecanla bekliyor.

Akseki'de geçimini orman kesim işiyle sağlayan Mehmet ve Yıldız Deniz çiftinin oğlu Ahmet, yaklaşık 12 yıldır çalışma dönemlerinde ailesiyle ormanlık alanda kurdıkları naylon çadırdaki yaşamını sürdürüyor.

Okuldan ve derslerinden kalan zamanlarda ebeveynlerine yardım eden genç, tatillerini ise çoğu zaman tomrukların kabuklarını soyarak, kesim alanlarını temizleyerek ve çeşitli ağır orman işlerinde çalışarak geçirdi.

NAYLON ÇADIRDAN HACETTEPE TIP'A

Günün büyük bölümünü fiziksel güç gerektiren işlerde geçirmesine rağmen eğitiminden vazgeçmeyen Ahmet Deniz, fırsat bulduğu her an derslerinin başına geçti. Düzenli ve disiplinli çalışması sayesinde Yükseköğretim Kurumları Sınavı'nda (YKS) önemli bir başarı elde eden Ahmet, sayısal puan türünde Türkiye 636'ncısı olarak hayalini kurduğu Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi İngilizce Programı'na girmeye hak kazandı.

Ahmet'in başarısı, ailesine büyük sevinç ve gurur yaşattı.

"İMKANSIZ DİYE BİR ŞEY BULUNMADIĞINI GÖRDÜK"

Baba Mehmet Deniz, AA muhabirine, oğlunun başarısından dolayı büyük mutluluk duyduklarını söyledi.

Ahmet'in derslerini hiçbir zaman ihmal etmediğini belirten Deniz, oğlunun kendi azmiyle başarıya ulaştığını ifade etti. Oğluna ders çalışması konusunda baskı yapmadıklarını anlatan Deniz, "Biz

Ahmet'e hiçbir zaman 'Ders çalış.' demedik. O, bütün imkansızlıklara rağmen kendi imkanlarını oluşturdu. Severek, isteyerek ve büyük bir azimle çalıştı." dedi.

Oğlunun başarısının diğer gençlere de örnek olmasını dileyen baba Deniz, "Ahmet'in Hacettepe Tıp Fakültesi'ni kazanmasından dolayı çok mutlu ve gururluyuz. Onun başarısıyla bütün gençler için başarının önünde hiçbir engel olmadığını, imkansız diye bir şey bulunmadığını gördük. Ahmet'in başarısının diğer gençlerimize de umut olmasını temenni ediyoruz." diye konuştu. Anne Yıldız Deniz de oğlunun başarısının kendilerini çok mut-

lu ettiğini dile getirdi. Ahmet'in zorlu çalışma koşullarına rağmen eğitiminden vazgeçmediğini anlatan Deniz, "Oğlunun başarısından dolayı çok mutlu ve gururluyum. Bugünlere gelmesinde öğretmenlerinin çok büyük emeği var. Başta öğretmenleri olmak üzere oğluma destek veren herkese teşekkür ediyorum." ifadelerini kullandı.

"AİLEME YAŞATTIĞIM MUTLULUK ÇOK DEĞERLİ"

Ahmet Deniz ise Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi'ni kazanarak en büyük hedeflerinden birine ulaştığını söyledi.

Ailesine büyük mutluluk yaşatmanın kendisi için çok değerli olduğunu aktaran Deniz, başarıya ulaşmasında hedeflerinin önemli rol oynadığını belirtti.

Ailesinin daha iyi şartlarda yaşamasını istediğini anlatan genç, "Ailemin daha iyi şartlarda yaşamasını ve onları bu zorlu hayattan kurtarmayı istedim. Bu düşünce bana çalışırken güç verdi." dedi.

Deniz, tatillerde ailesine yardım ettiğini, orman işlerinde çalıştığını vurgulayarak, yaşadığı zorlukların ders çalışma hedefinden vazgeçmesine neden olmadığını dile getirdi.

"BAŞARI İÇİN TELEFON VE SOSYAL MEDYA KULLANIMINI SINIRLAYIN"

Sınava hazırlanan gençlere önerilerde bulunan Deniz, "Telefon ve sosyal medyadan biraz uzak durmalarını tavsiye ediyorum. Çünkü bunlar dikkati çok dağıtıyor. Hedefe ulaşmak için düzenli, sabırlı ve isteyerek çalışmak gerekiyor." diye konuştu.

Başarısıyla takdir toplayan Ahmet Deniz, "Bundan sonraki hedefim, ülkeme ve milletime faydalı, iyi bir Türk hekimi olmak. Başta ailem olmak üzere üzerimde emeği bulunan bütün öğretmenlerime teşekkür ediyorum." ifadelerini kullandı.

Ailelere LGBT içerikleri konusunda

"GÜVENLİ İLETİŞİM" UYARISI

Nörobilim ve sosyal bilim uzmanı Dr. Karaduman, LGBT konusunda kavramların sürekli bir çatışma malzemesi haline gelmesinin ebeveyn ile çocuk arasındaki duygusal hazineyi tükettiğini ve güvenli iletişim kanallarını tıkadığını bildirdi.

Nörobilim ve sosyal bilim uzmanı Dr. Şöhret Karaduman, çocukların gelişim süreçlerinde karşılaştıkları içeriklerin yaş ve gelişim düzeylerine uygun olmasının önemini anlattı.

Çocukların soyut düşünme ve kimlik gelişimleri ile prefrontal korteksin düzenlenmesi henüz tam olarak olgunlaşmamışken yoğun ve karmaşık temalarla karşılaşmasının zihinsel ve duygusal açıdan zorlayıcı olabileceğini ifade eden Karaduman, "Henüz kendi biyolojik ve duygusal sınırlarının inşa edilme evresindeki bir zihne, dünyasının kavram karmaşasını sansürlü bir şekilde sergilemek anksiyete ve kafa karışıklığı üretebilir." diye konuştu.

Karaduman, ebeveynlerin iki uç yaklaşımdan kaçınması gerektiğine dikkati çekerek, şöyle devam etti: "Ne panikleyp katı bir yasaklılıkla beyin tehdit ve korku merkezi olarak bilinen bölgesine tehdit ortamı yaratmak ne de rehberliği tamamen terk etmek gerekir. İtidal zemininde durmak gerekiyor. Bu da çocuğun maruz kaldığı konuyla alakalı birikmiş sorularına, yaş olgunluğuna uygun, sade, biyolojik gerçekliği koruyan ve aile içi mahremiyeti gözetken net bir çerçeve çizmek anlamına geliyor."

SOSYAL MEDYA KİMLİK ARAYIŞINI HIZLANDIRABİLİYOR

Sosyal medya, diziler, filmler, müzik ve popüler kültürün çocukların kendilerini tanımlama süreçlerine etkisine değinen Karaduman, özellikle ergenlik ve gençlik döneminde akran ilişkileri ile sosyal çevrenin önem kazandığını anlattı. Karaduman, popüler kültürün bazı durumlarda kimlik arayışını "etiketlere dayalı" bir alana taşıyabildiğini dile getirerek, "Gençler bu süreçte varoluşsal sancısını, akran baskısını ya da dönemsel yabancılaşma hissini anlamlandırmaya devam ederken beyin için daha az enerji harcatan hazır etiketleri ve paket kimlikleri kolayca kabul edilebiliyor." ifadelerini kullandı.

Bunun gençlerin kendilerini tanıma sürecinde dış etkenlerin etkisini artırabileceğini vurgulayan Karaduman, çocuğun içsel hakikatini ve çekirdek benliğini tanıması yerine dışarıdan sunulan trendler üzerinden yapay bir kimlik çerçevesi oluşturmasına yol açabilece-

ğine işaret etti. Karaduman, LGBT tartışmalarının son yıllarda daha görünür hale gelmesinin aile ve toplum üzerindeki etkilerini de değerlendirdi. Tartışmaların sertleşmesinin ailelerin koruyucu ve kural koyucu işlevlerini olumsuz etkileyebileceğinin altını çizen Karaduman, ailenin güvenli bağlantının, fitri sınırların ve köklenmenin sağlandığı ilk yer olduğunu söyledi. Karaduman, toplumsal düzlemde konuların sürekli çatışma malzemesi haline getirilmesinin zararlarını aktararak, "Kavramların sürekli bir çatışma malzemesi haline gelmesi, ebeveyn ile çocuk arasındaki duygusal hazineyi tüketiyor, güvenli iletişim kanallarını tıkıyor." değerlendirmesini yaptı.

"AİLE, ÇOCUĞUN SORULARINI KONUŞABİLECEĞİ GÜVENLİ ALAN OLMALI"

Nörobilim ve sosyal bilim uzmanı Karaduman, ailelerin çocuklarıyla konuşurken öncelikle çocuğun yaşını, gelişim düzeyini ve sorunun arka planındaki ihtiyacını dikkate alması gerektiğini vurguladı.

Ebeveynlerin çocuklarının maruz kaldığı içerikleri takip etmesinin yanı sıra çocukla açık ve güvenli bir iletişim kurmasının da önem taşıdığını belirten Karaduman, yasaklayıcı veya korkutucu bir dil yerine çocuğun sorularını an-

lamaya yönelik yaklaşım sergilenmesi gerektiğini kaydetti.

Karaduman, ergenliğin kimlik arayışının ve hormonal dalgalanmaların yoğun yaşandığı evre olduğuna dikkati çekerek, "Çocuk iç kısmını ebeveynlere karşı kapatır veya kendini dıştan müdahaleye açık hale getirir. Ebeveynin sergileyeceği en sağlıklı yaklaşım, güvenli bir düzenleme ve diyalog alanı sunmaktır. Bu süreçte aile, duygusal kredisini tüketmeyen, çocuğu damgalamayan, dinleyen ve sakinliğini koruyan sabit bir liman olmalıdır. Aşırı yasakçılık kadar kayıtsız kalıp meseleyi 'özgürlük' kisvesiyle rehbersiz bırakmak da kaçınılmazı gereken üç noktadadır." diye konuştu.

Bir çocuğun LGBT içeriklerine maruz kalması ile yönelimi arasındaki neden-sonuç ilişkisini de değinen Karaduman, şu değerlendirmeleri yaptı: "Burada tek boyutlu mekaniklerden neden-sonuç ilişkisinden ziyade, bir gelişimsel zemin ve büyüme tetikleyicilerin etkileşimi söz konusudur. Ergenlik, beyin aynalama bölümünün ve yardım arayışının en zirvede olduğu dönemdir. Henüz çekirdek benlik algısı oturmamış bir gence dijital mecralardan pompalanan yoğun temalar, onda varoluşsal bir arayış varken hazır bir kalıp-şablon-düzen sunar. İçerik tek başına biyolojik temeli sıfırdan inşa et-

mese de ergenin dönemsel yalnızlığını, duygusal gerilimlerini veya kabul görülmeye arzusunu belirli bir yöne kanalizasyon eden güçlü bir filtre terapisel (çerçeveleme) rolü oynar." Günümüzdeki hızlı bilgi akışında ergenlerin varoluşsal sancısının, akran çatışmasının veya dönemsel beden memnuniyetsizliğinin "cinsel çabalar/kimlik sorunu" olarak etiketlenme riski taşıdığını ifade eden Karaduman, ergenin kimlik çabasını nihai bir etiketlemeyle sabitlemek yerine onun duygusal düzenlemesine ve öz benlik inşasına rehberlik etmek gerektiğini kaydetti.

ÖTEKİLEŞTİRMİYEN, NEFRET SÖYLEMİNDEN UZAK, İNSANİ NEZAKETİ KORUYAN DİL İNŞASI

Karaduman, korumanın düşünme üretmek değil, fitri ve sağlıklı kimliğin muhafaza edilmesi olduğuna dikkati çekerek, şöyle devam etti: "Bir yandan ötekileştirmeyen, nefret söyleminden uzak, insani nezaketi koruyan bir dil inşa edilirken diğer taraftan çocuğun ruhsal ve zihinsel sınırları korunmalıdır. Dijital ortamlarda kontrolsüzce harcanan saatler, dopamin dengesini bozduğu gibi filtresiz maruziyet nedeniyle erken yaşta zihinsel bant genişliğini tüketir. Aile denetimi bir baskı aracı olarak değil, evin dijital hijyenini, mahremiyetini ve zihinsel sağlığını koruyan bakımlı bir sınır olarak konumlandırılmalıdır. Fıtratı korumak, zaman, içerik, yiyecek, giysi, çevre dahil olmak üzere, insanın gelişimi ve ruhunun her alanda faydalı olanla zararlı olanı ayırabilmesi basiretidir."

Okullarda çocukların bu konularla karşılaşması halinde aile, öğretmen ve rehberlik servisinin sorumlulukları olduğunu vurgulayan Karaduman, bu üçlü sac ayağının ortak paydasının çocuğun ruh sağlığını korumak olması gerektiğini anlattı.

Karaduman, okul ve rehberlik hizmetlerinin çocuğun gelişim sürecinin özelliklerini muhafaza eden bir zemin kurması gerektiğinin altını çizerek, "Rehberlik birimi aileyi devre dışı bırakarak değil, sürece dahil olan bir köprü görevi görmelidir. Ailenin güvenli duygusal limanı, okulun sosyal sınırları ve sorumlulukları deneyimlerin sağlandığı bir öğrenme alanı olarak birbirini tamamlamalıdır." ifadelerini kullandı.